

ken Afkomst de besidde det, og at det er saaledes, det er ogsaa gaaet over i Folkebevidstheden; idetmindste kan jeg ikke tænke mig nogen anden Grund til, at man aldrig faaer noget directe Svar, naar man spørger en Færing om, hvormeget hans Nabo eller en anden Mand i Bøigden eier, men kjender han saameget til Forholdene, at han vil indlade sig paa at svare derpaa, saa faaer man aldrig andet Svar end det, at den omspurgte Mand tager til saamange Mark, Gylde og Skind, det vil sige: naar Udbyttet af Haugen deles, tager han imod den Part, som kan tilfalde saamange Mark, Gylde og Skind. Vil man holde sig til Afkomstdocumenterne, er jeg overbevist om, at der saa at sige ikke bliver andre Valgere paa Færøerne end Kongsbønderne og Beneficiarierne, men dette hverken er eller kan være Meningen, og man er derfor nødt til, naar man vil holde paa en Eiendomsænsus, at overlade til Valgbestyrrelsens Ekjon, om en Mand skal optages paa Valglisten eller ikke, og at dette vil medføre Vilkaarlighed og Klager over Vilkaarlighed, troer jeg intet Beviis behøver. I det Hele vil Valgbestyrrelsens Stilling sandelig ikke blive misundelsesværdig, især da der ikke er forlangt, at disse 3 Gylde Jord skulle være samlede, ja ikke engang, at de skulle ligge i een Bøigd; og hvorledes der skal forholdes, naar disse 3 Gylde Jord ligge adspredte i flere Bøigder eller endog i forskjellige Valgdistricter, veed jeg virkelig ikke. Forsaavidt Lagthinget har indstillet, at man, for at blive valgberettiget, skulde være i Besiddelse af 3 Gylde Jord inden- og udengaards, finder jeg dette forsaavidt ubetinget urigtigt, at man derved har udelukket dem, der besidde endog langt mere Jord, men blot indengaards eller blot udengaards, fra Valgretten. Imidlertid kan denne Feil jo vistnok temmelig let rettes, skjøndt ingenlunde ved at forandre „og“ imellem „inden-“ og „udengaards“ til „eller“; thi derved vilde man gjøre en Forandring i Lagthingets Indstilling, der idetmindste forekommer mig saameget betænkeligere, som Lagthinget selv har erklæret i dets Motiver, at Størrelsen af den Eiendom, hvorpaa Valgretten skulde være begrundet, er foreslaaet saa lav, som man har troet paa nogen Maade

at kunne forsvare. Naar man mod Udvalget har anført, at det kun skulde være aldeles undtagelsesviis, at Nogen eier indengaards Jord, uden tilsvarende udengaards, og omvendt, at Nogen eier udengaards uden tilsvarende indengaards Jord, saa skal jeg gjerne indrømme, at da jeg forlod Færøerne i Maret 1849, var det ikke almindeligt, at man skilte inden- og udengaards Jord ad, hvor de oprindeligt hørte sammen, men jeg antager, at efterhaanden som Næringsforholdene blive mere udviklede der paa Derne, vil det hyppigere og hyppigere blive Tilfældet, og desuden maa jeg bede erindret, at der er 572 Gylde indengaards Jord, hvor til der ikke hører udengaards Jord, og 136 Gylde udengaards Jord, hvortil der ikke hører Bø. Der er desuden en heel Klasse af Jorder, som det ikke forekommer mig, at man retfærdigen kan lade være at tage Hensyn til, nemlig Trøerne; saaledes kaldes de senere opdyrkede Jorder i Modsetning til den gamle Indmark, Bøen, og disse Trøer udgjøre nu en meget betydelig Deel af det opdyrkede Land. Allene ved Thorshavn er der af de omkringliggende Haver opdyrket saa store Stykker, at det vel kan ansættes til imellem 40 og 50 Mark Trøer, og disse eies af omtrent 80 Huusfogder i Thorshavn men da Trøerne ikke ere skyldsatte, saa kunne de heller ikke efter Lagthingets Indstilling give nogen Valgret. Noget, som er mindre vigtigt, skal jeg blot nævne, da det er det ærede Thing bekjendt fra en tidligere Sags Forhandling, at nemlig Lille Dimon heller ikke er skyldsat og altsaa heller ikke kan give Valgret. Naar Udvalget har paadæraabt sig, at den færøiske Skyldsetning er upaalidelig, har man indvendt, at den samme Anke kan føres over den danske Skyldsetning; den er ogsaa usuldfkommen, og dog har man knyttet baade Valgret og Valgbarhed til den. Dertil skal jeg blot svare, at det vel ogsaa tildeels er, fordi man har erkjendt, at den danske Matrikel er usuldfkommen, at man er paaveie til ganske at forlade denne Basis for Valgret og Valgbarhed her i Danmark, og dernæst, at dersom denne Indvending i det Hele taget skulde fortjene nogen Vægt, saa maatte det vel først være godtgjort, at de Misforhold, som Skyldsetningen afføder, ere ligesaa store